

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 6882 van 1 februari 2008
in de zaak RvV X II

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Franse nationaliteit, op 23 november 2007 heeft ingediend om de nietigverklaring en de schorsing van tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 10 oktober 2007 houdende de weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 19 december 2007, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 januari 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A.-S. ROGGHE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NABERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak:

1.1. Verzoeker diende op 23 april 2007 een aanvraag tot vestiging in.

1.2. Op 10 oktober 2007 nam de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing houdende de weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die op 25 oktober 2007 ter kennis werd gebracht aan verzoeker, is gemotiveerd als volgt:

"(...)

Motivering: beslissing genomen door de voogdijoverheid in toepassing van art 42, lid 3 van de wet van 15/12/1980 dat bepaalt dat de Minister of diens gemachtigde ten laatste voor het verstrijken van de zesde maand die op de VA volgt, over deze aanvraag beslist.

REDEN VAN DE BESLISSING (2)

*x heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij/zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op vestiging als werknemer : heeft geen werkgeversattest van minimum 1 jaar of voor onbepaalde duur voorgelegd
(...)"*

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging:

Waar het voordeel van de kosteloze rechtspleging door verzoeker wordt gevraagd voor het voeren van de procedure wijst de Raad er op dat wat betreft de procedures voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vooralsnog geen rolrecht verschuldigd is en deze procedures dus kosteloos zijn.

3. Onderzoek van het beroep:

3.1. Verzoeker voert in een enig middel het volgende aan: *"de schending van de materiële en formele motiveringsplicht: schending van art. 149 van de Grondwet en van de wet van 15.12.1980 en van 29.07.1991 op de formele motiveringsplicht en schending van het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel en van het beginsel van behoorlijk bestuur"*. Verzoeker betoogt dat sprake is van een totaal gebrekkige en onjuiste motivering aangezien hij zijn arbeidscontract voor onbepaalde duur aan de gemeente binnen de termijn, zijnde voor 22 september 2007, heeft voorgelegd. Verzoeker wijst er verder op dat hij pas vanaf begin oktober een loonfiche kon meedelen, daar zijn contract inging op 1 september 2007.

3.1.1. De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn middel zowel de schending van de formele motiveringsplicht, zoals vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, als van de materiële motiveringsplicht inroept. De Raad benadrukt dat verzoeker niet in redelijkheid kan aanvoeren dat enerzijds de juridische en feitelijke overwegingen niet in de bestreden beslissing zijn weergegeven en anderzijds die redenen niet deugdzzaam zijn. Het middel, in zoverre het steun vindt in de schending van de formele motiveringsplicht, kan niet ontvankelijk worden aangevoerd (R.v.St., nr. 110.114, 10 september 2002).

3.1.2. Aangaande de vermeende schending van de materiële motiveringsplicht, voert verzoeker aan dat de motivering gebrekkig en onjuist is omdat geen rekening werd gehouden met het door hem voorgelegde arbeidscontract. Verzoeker beweert dit document voor 22 september 2007 te hebben voorgelegd aan de gemeente.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij zijn aanvraag tot vestiging werd verzocht om binnen een termijn van vijf maanden, en ten laatste op 22 september 2007, een geldig werkgeversattest, eventuele loonfiches en eventuele ziekteverzekering over te leggen. De Raad kan slechts vaststellen dat uit het administratief dossier blijkt dat pas op 19 november 2007, dus nadat de bestreden beslissing reeds was genomen, door de gemeente Menen een arbeidscontract op naam van verzoeker werd doorgefaxt aan de Dienst Vreemdelingenzaken. Verzoeker toont op geen enkele wijze aan dat hij voorafgaand aan het nemen van de bestreden beslissing een arbeidscontract heeft neergelegd. Verweerder kon geen rekening

houden met stukken waarvan hij niet tijdig in kennis werd gesteld. Niets verhindert verzoeker evenwel om een nieuwe aanvraag tot vestiging in te dienen op basis van dit nieuwe element.

Een schending van de materiële motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

3.1.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding (R.v.St., nr. 167.411, 2 februari 2007; R.v.St. nr. 154.954, 14 februari 2006). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Verzoeker toont niet aan dat de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken zijn beslissing niet op een degelijke wijze zou hebben voorbereid. Aan verzoeker werd de kans geboden om zijn aanvraag te stofferen en de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken heeft zijn beslissing gestoeld op de aangebrachte gegevens. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt niet aannemelijk gemaakt.

3.1.4. Gelet op bovenstaande bespreking van de andere onderdelen van het middel, stelt de Raad vast dat verzoeker evenmin aannemelijk maakt dat de bestreden beslissing een schending uitmaakt van het redelijkheidsbeginsel. De keuze die een bestuur in de uitoefening van zijn bevoegdheid maakt, schendt immers slechts het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Met andere woorden om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is. Het redelijkheidsbeginsel staat de rechter niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (R.v.St., nr. 82.301, 20 september 1999).

3.1.5. Waar verzoeker een schending aanvoert van artikel 149 van de Grondwet, dient er verder op te worden gewezen dat artikel 149 van de Grondwet niet toepasselijk is op administratieve beslissingen en bijgevolg niet dienstig kan worden aangevoerd (R.v.St., nr. 150.529, 21 oktober 2005).

3.1.6. Aangaande de ingeroepen schending van “*de wet van 15.12.1980*” en van “*het beginsel van behoorlijk bestuur*”, stelt de Raad vast dat verzoeker nalaat te duiden welke precieze bepaling van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen of welk beginsel van behoorlijk bestuur hij geschonden acht en op welke wijze de bestreden beslissing deze bepaling of dit beginsel schendt. Er dient te worden gesteld dat dit onderdeel van het middel, bij gebreke aan precisie, als onontvankelijk dient te worden beschouwd.

Het middel is ongegrond.

Verzoeker heeft geen gegrond middel tot nietigverklaring aangevoerd. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring behandeld.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één februari tweeduizend acht door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken.

mevr. I. CORNELIS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. CORNELIS.

G. DE BOECK.